

Девојче је смил по гори брала, де је брала там је задремала,
на сретча и јенли јем кошути.

Та не са си јенли јем кошути, туку са си премлади ергење.

Милуш јунак на Бога се моли:

- Зајди, појди, мило јасно сжнце, да огрее јасна месечина,
да ми легне девојче на рака, да ми бркне у свилни џебове,
да извада шевтелин јабака.

Зашло пошло това јасно сжнце огрејала јасна месечина, к
легнало му девојче на рака, та му бркна ју свилни џебове.

Не извади шевтелин јабака, ту извади таја лута змија,
завила се на десната рака, ногу го је јунак доболело,
на змија се жално, милно моли:

- Мила змијо, мила посестримо, одви ми се од десната рака,
зави ми се на левата нога, ќе те носа физџија на нога!

- Одвила се од десната рака, завила се на левата нога.

И там го е врло доболело, на змија се жално, милно моли:

- Мила змијо мила посестримо, одви ми се од левата нога,
зави ми се на половината, ќе те носа колан като мома!

Одвила се од левата нога, завила се на половините.

И там го је врло доболело, на змија се жално, милно моли:

- Мила змијо, мила посестримо, одви ми се од тенџи половини,

зави ми се на белото грло, ќе те носа гердан като мома!

Завила се на белото грло. И там го је врло доболело, на змија се жално милно моли:

- Мила змијо, мила посестримо, одви ми се од белото грло,

зави ми се на русие перчик, ќе те носа гребен на перчиго!

- Одвила се од белото грло, завила се на русие перчик.

У перчиго гнездо направила, у гнездото пилци испилила,

меѓу вежци друми направила, да му пие тија црни очи,

да му гриза това бело лице, да му опасе тија црни очи.

Од Малешевско, запис на Кирил Пенушлиски.